

Офіційне
друковане видання
Верховної Ради
України

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу між Урядом України та Урядом Держави Катар про внесення змін до Угоди між Урядом України та Урядом Держави Катар про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи

Верховна Рада України постановляє:

Протокол між Урядом України та Урядом Держави Катар про внесення змін до Угоди між Урядом України та Урядом Держави Катар про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, вчинений 2 вересня 2021 року в м. Києві, який набирає чинності в день отримання останнього з повідомлень про завершення Договірними Державами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цим Протоколом чинності, ратифікувати (додається).

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
10 квітня 2023 року
№ 3030-IX

Протокол див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення якості вищої освіти

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про вищу освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37-38, ст. 2004 із наступними змінами):

1) частину першу статті 1 доповнити пунктом 18³ такого змісту:

"18³) постакредитаційний моніторинг – оцінювання органом, що прийняв рішення про акредитацію, виконання наданих за результатами акредитації рекомендацій та/або відповідності критеріям акредитації";

2) пункт 21 частини першої статті 13 викласти в такій редакції:

"21) за поданням Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти затверджує положення про акредитацію освітніх програм, положення про інституційну акредитацію закладів вищої освіти, положення про акредитацію незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти, положення про Апеляційну палату, а також зміни до них";

3) у частині першій статті 18:

пункти 1 і 5 викласти в такій редакції:

"1) розробляє положення про акредитацію освітніх програм, положення про інституційну акредитацію закладів вищої освіти, положення про акредитацію незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти, положення про Апеляційну палату, а також зміни до них і подає їх для затвердження до центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки";

"5) здійснює постакредитаційний моніторинг";

2

доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) вносить інформацію до Єдиної державної електронної бази з питань освіти про сертифікати (офіційні рішення) про акредитацію освітніх програм, видані іноземними акредитаційними агентствами чи агентствами забезпечення якості вищої освіти, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України";

4) у статті 19:

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"3. Не може бути членом Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, членом його Апеляційної палати, членом Конкурсної комісії особа, яка";

доповнити пунктами 8–11 такого змісту:

"8) у зв'язку з порушенням академічної доброчесності була позбавлена вченого звання та/або присудженого наукового ступеня (ступеня доктора мистецтва);

9) належить до категорій осіб, визначених пунктом 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції" (крім науково-педагогічних, наукових працівників та здобувачів освіти вищих військових навчальних закладів (закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання), військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти);

10) є громадянином держави-агресора та/або працівником закладу освіти, наукової установи держави-агресора, та/або здійснювала чи здійснює наукову (науково-педагогічну) діяльність у будь-якому закладі, установі, організації, що незаконно діють чи ділять на тимчасово окупованій території України;

11) до якої застосовано санкції відповідно до Закону України "Про санкції";

частину восьму доповнити словами "у тому числі на оплатній основі"; частини дев'яту і десяту викласти в такій редакції:

"9. У складі Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти утворюються Комітет з питань етики, Комітет з питань діяльності розвів спеціалізованих вчених рад, а також інші комітети, що формуються з числа членів Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти для попереднього розгляду питань, що належать до його компетенції. Комітет з питань етики розглядає питання порушення академічної доброчесності і вносить відповідні подання до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, а також виконує інші повноваження, покладені на нього Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти. Комітет з питань діяльності розвів спеціалізованих вчених рад розглядає звернення,

3

заяви і скарги щодо порушення встановленої законодавством процедури захисту дисертації на здобуття ступеня доктора філософії, а також виконує інші повноваження, покладені на нього Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

10. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти утворює Апеляційну палату у складі п'яти членів з осіб, які мають вищу освіту, науковий ступінь та/або вчене звання та досвід фахової роботи у сфері забезпечення якості вищої освіти не менше п'яти років. Члени Апеляційної палати обираються строком на два роки на конкурсних засадах та виконують покладені на них функції на підставі укладених з ними цивільно-правових договорів. Члени Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти та його галузевих експертних рад не можуть виходити до складу Апеляційної палати. Один і та сама особа не може бути членом Апеляційної палати більше двох строків.

Процедура формування складу Апеляційної палати, її повноваження та порядок їх здійснення визначаються положенням про Апеляційну палату, що затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Апеляційна палата розглядає апеляційні скарги на рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти у порядку, визначеному положенням про Апеляційну палату.

За результатами розгляду апеляційної скарги Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, яким може скасувати оскаржуване рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. У разі скасування рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти відповідне питання повторно розглядається на його наступному засіданні. У разі незгоди з рішенням Апеляційної палати Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти може підтвердити своє попереднє рішення двома третинами голосів від складу Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти. Таке рішення набирає чинності з дня його прийняття і не оскаржується до Апеляційної палати";

5) статтю 20 доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти має право бути членом міжнародних організацій у сфері забезпечення якості вищої освіти, проходити їх акредитацію, за погодженням з Кабінетом Міністрів України сплачувати відповідні вступні, членські та інші види обов'язкових внесків, у тому числі в іноземній валюті";

6) пункт 2 частини другої статті 22 викласти в такій редакції:

"2) кошти, отримані як оплата послуг з акредитації, а також кошти, отримані за надання інших послуг, пов'язаних із забезпеченням якості вищої освіти, у розмірах, що визначаються Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

4

Закладам освіти, науковим установам дозволяється здійснювати оплату таких послуг за рахунок видатків загального фонду бюджету на підготовку фахівців, наукових та науково-педагогічних кадрів";

7) у статті 25:

частини другу і п'яту викласти в такій редакції:

"2. Протягом чотирьох місяців з дня подання заяви Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти за результатами акредитаційної експертизи та розгляду акредитаційної справи приймає рішення про акредитацію освітньої програми (у тому числі з визначенням "зразкова"), умовну (відкладену) акредитацію, проведення повторної акредитаційної експертизи чи про відмову в акредитації відповідної освітньої програми";

"5. Сертифікат про акредитацію освітньої програми (у тому числі з визначенням "зразкова") видається строком на п'ять років, сертифікат про умовну (відкладену) акредитацію – строком на один рік. За наявності у закладу вищої освіти інституційної акредитації та акредитування освітньої програми з визначенням "зразкова" сертифікат про акредитацію такої освітньої програми видається строком на 10 років.

Інформація про видачу сертифіката вноситься Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти до Єдиної державної електронної бази з питань освіти протягом трьох робочих днів з дня його видачі";

цілія частини сьомою доповнити новою частиною такого змісту:

"8. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти здійснює постакредитаційний моніторинг акредитованих ним освітніх програм на безоплатній основі. Підстави та порядок здійснення постакредитаційного моніторингу акредитованих освітніх програм визначаються положенням про акредитацію освітніх програм.

У разі виявлення під час постакредитаційного моніторингу невиконання критеріїв, встановлених положенням про акредитацію освітніх програм, Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти надає закладу вищої освіти роз'яснення щодо виконання таких критеріїв та/або попереджає про необхідність їх виконання і встановлює строк для усунення виявлених недоліків або припиняє дію сертифіката про акредитацію відповідної освітньої програми".

У зв'язку з цим частину восьму вважати частиною дев'ятою;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

"9. В Україні визнаються сертифікати (офіційні рішення) про акредитацію освітніх програм, видані іноземними акредитаційними агентствами чи агентствами забезпечення якості вищої освіти, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.

5

Відомості про акредитацію освітньої програми вносяться Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти до Єдиної державної електронної бази з питань освіти у порядку, визначеному положенням про акредитацію освітніх програм, протягом 45 днів з дня подання відповідного сертифіката (офіційного рішення) про акредитацію освітньої програми та доданого до нього рішення (вигляду з рішення) відповідного іноземного акредитаційного агентства чи агентства забезпечення якості вищої освіти про акредитацію цієї освітньої програми";

8) у статті 25¹:

частини першу, третю і четверту викласти в такій редакції:

"1. Заклад вищої освіти, який має намір пройти інституційну акредитацію, подає до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти заяву та документ, що підтверджує відповідність його освітньої діяльності та системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти, визначеним положенням про інституційну акредитацію закладу вищої освіти";

"3. Строк дії рішення про інституційну акредитацію закладу вищої освіти становить п'ять років. Відомості про інституційну акредитацію вносяться Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти до Єдиної державної електронної бази з питань освіти протягом 10 днів з дня прийняття відповідного рішення.

Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти здійснює постакредитаційний моніторинг закладу вищої освіти, що отримав інституційну акредитацію, на безоплатній основі. Порядок здійснення постакредитаційного моніторингу закладів вищої освіти, що отримали інституційну акредитацію, визначається положенням про інституційну акредитацію закладів вищої освіти.

У разі виявлення під час постакредитаційного моніторингу порушень щодо забезпечення якості вищої освіти, визначених положенням про інституційну акредитацію закладів вищої освіти, Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти надає закладу вищої освіти роз'яснення щодо забезпечення якості вищої освіти та/або попереджає про необхідність усунення відповідних порушень і встановлює строк для їх усунення або скасовує рішення про інституційну акредитацію закладу вищої освіти.

4. За наявності інституційної акредитації оцінка внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти закладу вищої освіти враховується для цілей акредитації освітніх програм.

У закладі вищої освіти, що має інституційну акредитацію, може одночасно проводитися акредитація освітніх програм різних рівнів вищої освіти за однією спеціальністю";

частину п'яту виключити;

6

9) у статті 46:

у частині першій:

у пункті 3 слова "навчального закладу" замінити словами "закладу освіти";

абзац восьмий викласти в такій редакції:

"Особа, відрхована із закладу вищої освіти до завершення навчання за освітньою програмою, отримує академічну довідку, що містить інформацію про результати навчання, назви дисциплін, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів СКТС. Зразок академічної довідки затверджує центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки";

у частині шостій слово "та" замінити словами "та/або";

10) пункт 6 розділу XV "Прикінцеві та перехідні положення" виключити.

2. У Законі України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

1) підпункт "а" пункту 2 частини першої статті 3 доповнити словами "Голова, заступники Голови, інші члени Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, крім обраних з числа здобувачів вищої освіти та представників всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців, а також посадові особи секретаріату Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти";

2) частину третю статті 25 доповнити словами "науково-педагогічних, наукових працівників та здобувачів вищої освіти, зокрема військових навчальних закладів (закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання), військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти", залучених Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти на оплатній основі до проведення акредитації";

3) частину третю статті 3 Закону України "Про державну службу" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами) доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) Голову, заступників Голови та інших членів Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти, а також працівників секретаріату Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти";

4) частину першу статті 46 Закону України "Про освіту" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38-39, ст. 380) доповнити словами "та його системи внутрішнього забезпечення якості";

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім абзаців тринадцятого – шістнадцятого підпункту 4

7

пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності через один рік з дня набрання чинності цим Законом.

2. Установити, що до початку функціонування Апеляційної палати Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти апеляційні скарги на рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти розглядає Апеляційний комітет Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти у порядку, що діє на день набрання чинності цим Законом, але не більше одного року з дня набрання чинності цим Законом.

3. Національному агентству із забезпечення якості вищої освіти розробити та подати для затвердження до центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки:

положення про акредитацію освітніх програм та положення про Апеляційну палату – протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом;

положення про інституційну акредитацію закладів вищої освіти та положення про акредитацію незалежних установ оцінювання та забезпечення якості вищої освіти – протягом шести місяців з дня припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX.

4. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити затвердження центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки нормативно-правових актів, визначених пунктом 3 цього розділу, протягом шести місяців з дня їх подання Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

Президент
України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3062-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458):

1) пункти 13, 32 і 33 частини першої статті 2 викласти в такій редакції:

"13) засоби цивільного захисту – пожежна, аварійно-рятувальна та інша спеціальна техніка, обладнання, механізми, прилади, інструменти, засоби колективного та індивідуального захисту, що призначені та використовуються під час виконання завдань цивільного захисту, у тому числі засоби протипожежного захисту";

"32) пожежа – неконтрольований процес горіння, внаслідок якого знищується або пошкоджується майно, природні ресурси, а також виникають небезпечні чинники, що створюють загрозу життю та здоров'ю людей, тварин, негативно впливають на навколишнє природне середовище;

33) пожежна безпека – стан захищеності життя та здоров'я людини, майна, навколишнього природного середовища від пожеж, що характеризується досягненням прийнятної рівня ризику виникнення пожежі";

2) у частині другій статті 17¹:

пункти 39, 40 і 50 викласти в такій редакції:

"39) здійснює державний нагляд (контроль) у сфері пожежної та техногенної безпеки щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами, визначеними статтею 65 цього Кодексу;

2

40) здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог пожежної та техногенної безпеки під час проведення робіт з будівництва будинків, будівель і споруд, крім об'єктів будівництва класу СС1";

"50) складає протоколи та розглядає справи про адміністративні правопорушення відповідно до закону";

доповнити пунктом 50¹ такого змісту:

"50¹) виявляє причини та умови, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, пов'язаних з порушенням законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки, вживає у межах компетенції заходів для їх усунення";

3) у статті 20:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 20. Завдання і обов'язки суб'єктів господарювання, інших юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців";

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"1. До завдань і обов'язків суб'єктів господарювання, інших юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (далі – суб'єкти господарювання) у сфері цивільного захисту належить";

пункти 3 і 14 викласти в такій редакції:

"3) розміщення інформації, у тому числі у доступній для осіб з порушеннями зору та слуху формі, про заходи безпеки працівників, населення у разі виникнення надзвичайної ситуації, пожежі або іншої небезпечної події та інформування працівників, громадськості про стан пожежної та техногенної безпеки об'єктів нерухомого майна, що перебувають у їх власності або користуванні (крім суб'єктів господарювання, які займаються незалежно професійною діяльністю за місцем проживання та не використовують найману працю)";

"14) забезпечення безперешкодного доступу уповноважених посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, для здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки незалежно від присутності керівника (уповноваженої особи) суб'єкта господарювання";

доповнити пунктом 14¹ такого змісту:

"14¹) забезпечення безперешкодного доступу працівників аварійно-рятувальних служб, з якими укладені угоди про аварійно-рятувальне обслуговування суб'єктів господарювання, для проведення обстежень на відповідність протиаварійних заходів планам локалізації і ліквідації наслідків аварій на об'єктах підвищеної небезпеки, сил цивільного захисту – для

3

проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт у разі виникнення пожеж та інших небезпечних подій";

пункт 20 викласти в такій редакції:

"20) розроблення і затвердження інструкцій та видання наказів з питань пожежної безпеки, у тому числі щодо призначення особи (осіб), відповідальної (відповідальних) за забезпечення пожежної безпеки, здійснення контролю за їх виконанням";

доповнити пунктом 21¹ такого змісту:

"21¹) визначення у разі відсутності керівника уповноваженої особи, яка має бути присутньою під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки";

пункти 23 і 24 викласти в такій редакції:

"23) здійснення заходів для забезпечення власних об'єктів нерухомого майна засобами цивільного захисту, у тому числі системами протипожежного захисту;

24) своєчасне інформування відповідних органів та підрозділів цивільного захисту про несправність пожежно-рятувальної техніки, систем протипожежного захисту, водопостачання, а також про закриття доріг і проїздів на відповідній території";

4) у главі 11:

назву викласти в такій редакції:

"Глава 11. Державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері цивільного захисту та управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру та пожеж";

доповнити статтями 42¹ і 42² такого змісту:

"Стаття 42¹. Державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері цивільного захисту

1. З метою запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, пожеж та інших небезпечних подій здійснюється державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері цивільного захисту.

2. Державне регулювання діяльності суб'єктів господарювання у сфері цивільного захисту здійснюється шляхом:

- 1) проведення експертизи проектів містобудівної документації та проектів будівництва;
- 2) ліцензування послуг і виконання робіт протипожежного призначення;
- 3) технічного регулювання у визначеній сфері відповідальності;
- 4) державного ринкового нагляду щодо засобів цивільного захисту;

4

5) державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки;

6) страхування відповідальності;

7) моніторингу і прогнозування надзвичайних ситуацій.

Стаття 42². Управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру та пожеж

1. Управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру та пожеж здійснюється шляхом:

- 1) аналізу ризиків;
- 2) оцінки ризиків;
- 3) визначення та реалізації (виконання) заходів, спрямованих на приведення ризиків до прийняттого рівня, та мінімізації можливих наслідків.

2. Порядок управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру та пожеж, методика їх оцінювання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері цивільного захисту";

статті 45 і 46 викласти в такій редакції:

"Стаття 45. Експертиза у сфері цивільного захисту

1. Експертизі у сфері цивільного захисту у випадках, передбачених законом, підлягають:

- 1) проекти містобудівної документації в частині інженерно-технічних заходів цивільного захисту і додержання вимог пожежної та техногенної безпеки;
- 2) проектна документація на будівництво в частині інженерно-технічних заходів цивільного захисту і рішень щодо додержання вимог пожежної та техногенної безпеки.

2. Експертиза проектів містобудівної документації та проектної документації на будівництво проводиться відповідно до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності".

Стаття 46. Технічне регулювання продукції у сфері цивільного захисту

1. Технічне регулювання продукції у сфері цивільного захисту спрямовано на визначення та виконання обов'язкових вимог до характеристик продукції, в тому числі до пожежної та техногенної безпеки, а також пов'язаних із нею процесів і методів виробництва.

5

2. Оцінка відповідності продукції у сфері цивільного захисту здійснюється у випадках та порядку, визначених Законом України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності";

доповнити статтями 46¹ і 46² такого змісту:

"Стаття 46¹. Ліцензування господарської діяльності у сфері цивільного захисту

1. Надання послуг і виконання робіт протипожежного призначення підлягають ліцензуванню згідно із законодавством.

2. Перелік послуг і робіт протипожежного призначення визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 46². Державний ринковий нагляд щодо засобів цивільного захисту

1. Державний ринковий нагляд щодо засобів цивільного захисту здійснюється відповідно до Закону України "Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції";

статтю 47 викласти в такій редакції:

"Стаття 47. Контроль виконання вимог законодавства у сфері цивільного захисту центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Контроль виконання вимог законодавства у сфері цивільного захисту центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, іншими органами державної влади (далі – органи державної влади) та органами місцевого самоврядування здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, шляхом проведення комплексних, контрольних і цільових перевірок.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані забезпечувати безперешкодний доступ уповноважених посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, для здійснення заходів контролю виконання вимог законодавства у сфері цивільного захисту.

3. Комплексні перевірки є плановими і проводяться один раз на п'ять років згідно з планом основних заходів цивільного захисту на відповідний календарний рік. Для здійснення контролю за станом усунення недоліків,

6

виявлених під час комплексної перевірки, у наступному плановому році може бути проведена контрольна перевірка.

4. Цільові перевірки проводяться з метою контролю виконання органами державної влади та органами місцевого самоврядування цільових завдань у разі виникнення або загрози виникнення надзвичайної ситуації, у тому числі масштабної пожежі, впровадження заходів цивільного захисту та життєзабезпечення населення, яке потрапляє в зону ураження.

5. Порядок організації та здійснення контролю виконання органами державної влади та органами місцевого самоврядування вимог законодавства у сфері цивільного захисту затверджується Кабінетом Міністрів України";

5) статтю 55 викласти в такій редакції:

"Стаття 55. Заходи щодо забезпечення пожежної безпеки

1. Забезпечення пожежної безпеки є невід'ємною складовою діяльності держави щодо захисту життя та здоров'я людини, майна і навколишнього природного середовища від пожеж.

2. Діяльність із забезпечення пожежної безпеки та запобігання пожежам є складовою діяльністю посадових осіб і працівників суб'єктів господарювання. Зазначена вимога встановлюється у трудових договорах (контрактах), посадових інструкціях, статутах і положеннях.

3. Забезпечення пожежної безпеки покладається на власника (власників) земельної ділянки та іншого об'єкта нерухомого майна або наймачів (орендарів) земельної ділянки та іншого об'єкта нерухомого майна, якщо це обумовлено договором найму (оренди), а також на керівника (керівників) суб'єкта господарювання, а щодо фізичних осіб – підприємців – особисто.

4. Обов'язок із забезпечення пожежної безпеки під час проектування та забудови населених пунктів, проведення робіт з будівництва будинків, будівель і споруд покладається на уповноважені органи містобудування та архітектури, замовників, забудовників, проектні та будівельні організації.

5. Проектування та обладнання системами протипожежного захисту будинків, будівель, споруд та їх частин здійснюються згідно з будівельними нормами. Підтримання експлуатаційної придатності (обслуговування) таких систем здійснюється згідно з правилами, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері цивільного захисту.

6. Обов'язок із забезпечення пожежної безпеки в житлових приміщеннях державного, комунального, громадського житлового фондів, фонду житлово-будівельних кооперативів та об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, житлових приміщеннях приватного житлового фонду та інших спорудах, приватних житлових будинках садибного типу, дачних і садових будинках з господарськими спорудами та будівлями покладається на їхніх

7

власників (співвласників), користувачів або наймачів, якщо це обумовлено договором найму.

7. Обов'язок із забезпечення пожежної безпеки в багатоквартирному будинку (крім житлових приміщень та нежитлових приміщень громадського призначення) покладається на житлово-будівельний кооператив, об'єднання співвласників багатоквартирного будинку та/або управителя багатоквартирного будинку.

8. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах компетенції забезпечують розроблення та впровадження організаційних і практичних заходів щодо запобігання пожежам і їх наслідкам, гасіння пожеж, забезпечення пожежної безпеки населених пунктів, територій і майна.

9. Центральні органи виконавчої влади та інші органи державної влади з урахуванням особливостей щодо забезпечення пожежної безпеки галузей, підприємств, установ та організацій можуть розробляти та затверджувати відомчі правила пожежної безпеки.

10. Відомчі правила пожежної безпеки погоджуються із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.

11. Власники земельної ділянки та іншого об'єкта нерухомого майна або наймачі (орендарі) земельної ділянки та іншого об'єкта нерухомого майна, керівники суб'єктів господарювання та їх працівники (робітники), що порушують (не виконують) встановлені законодавством вимоги пожежної безпеки, несуть відповідальність відповідно до закону.

12. У договорі про передачу в найм (оренду) об'єкта нерухомого майна повинні визначатися права та обов'язки сторін щодо забезпечення пожежної безпеки та відповідальність за порушення вимог пожежної безпеки на об'єкті найму (оренди).

13. Повноваження у сфері пожежної безпеки асоціацій, корпорацій, консорціумів, концернів, інших об'єднань підприємств, передбачених законом, визначаються їхніми статутами або договорами між суб'єктами господарювання, що утворили об'єднання. Для виконання делегованих об'єднанню функцій може утворюватися служба пожежної безпеки";

б) частину сьому статті 61 викласти в такій редакції:

"7. Для забезпечення пожежної безпеки, координації та вдосконалення відповідної роботи і контролю за її проведенням, у тому числі за дотриманням правил пожежної безпеки, в апаратах Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Національної поліції України, Державної кримінально-виконавчої служби України, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, центрального органу виконавчої влади, що реалізує

8

державну політику у сфері охорони державного кордону, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, Державної спеціальної служби транспорту і в системі Міністерства оборони України утворюються служби пожежної безпеки.

Служби пожежної безпеки можуть утворюватися в інших органах державної влади, до сфери управління яких належать суб'єкти господарювання, діяльність яких віднесена до високого ступеня ризику.

Положення про службу пожежної безпеки розробляється на підставі типового положення про службу пожежної безпеки, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері цивільного захисту, та затверджується органом державної влади, який утворив таку службу";

7) статтю 65 викласти в такій редакції:

"Стаття 65. Державний нагляд (контроль) у сфері пожежної та техногенної безпеки

1. Державний нагляд (контроль) у сфері пожежної та техногенної безпеки – це діяльність центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, спрямована на виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, здійснює державний нагляд (контроль) у сфері пожежної та техногенної безпеки щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання, крім суб'єктів господарювання, які займаються незалежною професійною діяльністю за місцем проживання та не використовують найману працю, аварійно-рятувальними службами.

3. Державний нагляд (контроль) у сфері пожежної та техногенної безпеки здійснюється у встановленому Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" порядку з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом";

8) назву і частину першу статті 66 викласти в такій редакції:

"Стаття 66. Способи здійснення державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, щодо суб'єктів, визначених статтею 65 цього Кодексу, здійснює заходи державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки шляхом проведення планових та позапланових

9

перевірок земельних ділянок, будинків, будівель, споруд, у тому числі тих, що будуються, їх комплексних та/або частин будь-якого призначення та будь-якої форми власності (далі – об'єкти нагляду).

Плановою перевіркою є перевірка, передбачена річним планом перевірок об'єктів нагляду центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, який затверджується не пізніше 1 грудня року, що передує плановому, керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, або його заступником.

Позаплановою перевіркою є перевірка, не передбачена річним планом перевірок об'єктів нагляду центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.

Підставою для проведення позапланової перевірки є:

- 1) подання суб'єктами, визначеними статтею 65 цього Кодексу, письмової заяви про проведення перевірки об'єкта нагляду за їх бажанням;
- 2) виявлення та підтвердження недостовірності даних, зазначених у декларації, протягом трьох місяців з дня її подання (крім випадку, якщо суб'єкт господарювання протягом одного місяця з дня подання декларації повторно подав відповідну декларацію з уточненими достовірними даними або якщо недостовірність даних є результатом очевидної помилки чи арифметичної помилки, що не впливає на зміст поданого документа);

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, у разі виявлення недостовірності даних у поданій декларації зобов'язаний протягом десяти робочих днів повідомити суб'єкта господарювання про необхідність їх виправлення протягом п'яти робочих днів з дня отримання такого повідомлення.

Невиправлення недостовірних даних у встановлений строк є підставою для проведення позапланової перевірки;

3) необхідність перевірки виконання вимог приписів, розпоряджень або інших розпорядчих документів щодо усунення порушень вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки, виданих за результатами проведення попередньої перевірки об'єкта нагляду суб'єктами, визначеними статтею 65 цього Кодексу. Така позапланова перевірка проводиться не раніше останнього дня строку для усунення порушення, визначеного приписом або іншим розпорядчим документом, та не пізніше як через два місяці із зазначеного дня;

4) звернення фізичної особи (фізичних осіб) про порушення суб'єктами, визначеними статтею 65 цього Кодексу, вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки, що заподіяло або може заподіяти шкоду її правам, законним інтересам, життя чи здоров'ю, навколишньому природному середовищу чи безпеці держави, або юридичної особи про порушення, що заподіяло або може заподіяти шкоду її правам, законним інтересам.

10

До звернення, в якому зазначається про порушення вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки, що заподіяло або може заподіяти шкоду, фізична особа (фізичні особи) або юридична особа, яка подала відповідне звернення, додає документи чи їх копії, матеріали, що підтверджують такі порушення (за наявності).

У зверненні обов'язково зазначається найменування суб'єкта господарювання або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи – підприємця, його місцезнаходження (адреса).

Проведення територіальними органами (у разі їх утворення) позапланової перевірки об'єкта нагляду за вказаною підставою можливе лише у разі отримання на її проведення погодження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.

Фізичні особи та посадові особи юридичних осіб, які подали безпідставне звернення про порушення суб'єктами, визначеними статтею 65 цього Кодексу, вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки, несуть відповідальність відповідно до закону;

5) доручення Прем'єр-міністра України про перевірку у сфері пожежної та техногенної безпеки суб'єктів, визначених статтею 65 цього Кодексу, у зв'язку з виявленими системними порушеннями та/або настанням події, що має значний негативний вплив на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, захист навколишнього природного середовища чи забезпечення безпеки держави;

6) виникнення аварії, пожежі, настання іншої небезпечної події чи надзвичайної ситуації, травми або смерті потерпілого внаслідок такої події чи надзвичайної ситуації, що пов'язано з діяльністю суб'єктів господарювання;

7) рішення суду.

Повторне проведення позапланової перевірки за тим самим фактом (фактами), що був (були) підставою для раніше проведеної позапланової перевірки, забороняється.

Проведення позапланових перевірок з інших підстав, крім передбачених цією статтею, забороняється.

За наявності у суб'єктів, визначених статтею 65 цього Кодексу, відокремлених підрозділів (філій, представництв), двох і більше об'єктів нагляду, організація та проведення їх планових, позапланових перевірок здійснюються окремо щодо кожного відокремленого підрозділу (філій, представництв) та об'єкта нагляду.

Проведення планової перевірки одного і того самого відокремленого підрозділу (філій, представництв) та об'єкта нагляду протягом одного планового періоду не допускається.

У разі письмового звернення або звернення в електронній формі за допомогою засобів інформаційних, електронних комунікацій, інформаційно-

11

комунікаційних систем з накладенням електронного підпису особи, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, суб'єктів, визначених статтею 65 цього Кодексу, їх планові і позапланові перевірки можуть проводитися одночасно в усіх відокремлених підрозділах (філіях, представництвах) та об'єктах нагляду протягом строку, визначеного законом.

Здійснення більше ніж одного заходу державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки щодо суб'єктів, визначених статтею 65 цього Кодексу, протягом одного планового періоду допускається за наявності у таких суб'єктів відокремлених підрозділів (філій, представництв), двох і більше об'єктів нагляду.

Якщо об'єкт нагляду перебуває у спільній власності (господарському віданні, оперативному управлінні, володінні чи користуванні) двох або більше суб'єктів, визначених статтею 65 цього Кодексу, такі суб'єкти несуть солідарну відповідальність за дотримання вимог законодавства у сфері пожежної та техногенної безпеки на об'єкті нагляду, якщо інше не передбачено умовами договору між ними. Заходи державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки здійснюються щодо таких суб'єктів одночасно.

Критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері пожежної та техногенної безпеки і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю), затверджуються Кабінетом Міністрів України та повинні містити кількісні і якісні характеристики.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, та/або його територіальні органи (у разі їх утворення) не здійснюють заходи державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки щодо приватного жителя, індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків, господарських (присадибних) будівель і споруд, індивідуальних гаражів та територій, на яких вони розташовані, у тому числі які будуються (крім тих, що використовуються для провадження господарської діяльності).

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, у своїй діяльності взаємодіє з органами виконавчої влади, що здійснюють нагляд (контроль) за дотриманням природоохоронних, санітарно-гігієнічних, будівельних вимог, вимог у сфері охорони праці, енергозбереження, податкового законодавства та інших вимог, передбачених законом, а також з органами державної статистики, Національної поліції України, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протягом нелегальної (незаконної) міграції, громадських, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів, прокуратурою та іншими правоохоронними і контролюючими органами.

цифри "8541 40 10 00" замінити цифрами "8541 41 00 00";
після цифр "8708 29 10 00" доповнити цифрами "8708 22 10 00";
після цифр "8708 29 90 00" доповнити цифрами "8708 22 90 00";
цифри "9015 10 10 00" замінити цифрами і словами "9015 10 00 00 (тільки електронні далекоміри)";
в абзаці четвертому слова і цифри "товарній підпозиції 8701 20" замінити словами і цифрами "товарній підпозиції 8701 23, товарній категорії 8701 29 00";

10

в абзаці п'ятому слова і цифри "товарній підпозиції 8701 20" замінити словами і цифрами "товарній підпозиції 8701 23, товарній категорії 8701 29 00";

в абзацах одинадцятому і дванадцятому слова і цифри "товарній підпозиції 8701 20 (тільки сидільні тягачі для автомобільних напівапричепів)" замінити словами і цифрами "товарних підпозицій 8701 21, 8701 22, 8701 23, 8701 24 та товарної категорії 8701 29 00 (тільки сидільні тягачі для автомобільних напівапричепів)";

2) абзац другого пункту 9²¹ викласти в такій редакції:

"2710 19 93 00, 3914 00 00 00, 7020 00 80 00, 7225 11 00 00, 7325 10 00 00, 7605 11 00 00, 7607 (тільки для промислового використання), 8407 90 10 00, 8407 90 80 00, 8407 90 90 00, 8408 90 41 00, 8408 90 43 00, 8408 90 45 00, 8408 90 47 00, 8408 90 61 00, 8408 90 65 00, 8408 90 67 00, 8408 90 81 00, 8408 90 85 90, 8408 90 89 90, 8421 21 00 00, 8421 99 90 00, 8481 80 59 00, 8501 61 80 90, 8501 80 00 20 (тільки фотоелектричні генератори змінного струму потужністю понад 7,5 кВ·А, але не більш як 75 кВ·А), 8501 62 00 90, 8501 80 00 30, 8501 63 00 90, 8501 64 00 00, 8501 80 00 90, 8502 (електрогенераторні установки), 8503 00, 8504 (трансформатори, частини трансформаторів, інвертори, крім 8504 21 00 00, 8504 22 10 00, 8504 22 90 00, 8504 23 00 00, 8504 31 21 00, 8504 31 29 00, 8504 31 80 00, 8504 32 00 90, 8504 50 00 90 та товарів цивільної авіації), 8507 20 (крім товарів цивільної авіації), 8507 30, 8507 50 00 00, 8507 60 00 00, 8507 80 00 00, 8507 90 (крім товарів цивільної авіації), 8517 62 00 00, 8517 69 90 00, 8517 79 00 00, 8524 (тільки плоскі дисплеї модулі, які є частинами для товарів позиції 8517), 8535, 8536, 8537, 8546, 8547 90 00 00, 9014 80 00 00, 9025 19 00 90 (крім електронних термометрів та пірометрів, не об'єднаних з іншими приладами, та перетворювачів термоелектричних для вимірювання температури рідкого розплаву металів)";

3) в абзаці першому пункту 9²² цифри і слова "2401-2403 та кодами 2103 90 30 00, 2106 90, 3824 99 96 20" замінити цифрами і словами "2401-2404 та кодами 2103 90 30 00, 2106 90, 1601 00 91 10, 1601 00 99 10, 1602 10 00 19, 1602 90 99 19";

4) в абзаці другому пункту 9²³:

слово і цифри "(крім 4015 11 00 00)" замінити словом і цифрами "(крім 4015 12 00 00)";

після цифр "8479 81 00 00" доповнити цифрами "8479 83 00 10";

слово і цифри "(крім 9027 90 10 00)" замінити словами "(крім мікрометрів)".

11

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3069-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Рішення № 1/2022 Спільного Комітету, утвореного згідно з Угодою про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія, щодо заміни Протоколу В до Угоди про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія та Рішення № 2/2022 Спільного Комітету, утвореного згідно з Угодою про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія, щодо заміни Протоколу С до Угоди про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія про визначення поняття "походження товарів" та методів адміністративного співробітництва

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Рішення № 1/2022 Спільного Комітету, утвореного згідно з Угодою про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія, щодо заміни Протоколу В до Угоди про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія та Рішення № 2/2022 Спільного Комітету, утвореного згідно з Угодою про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія, щодо заміни Протоколу С до Угоди про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія про визначення поняття "походження товарів" та методів адміністративного співробітництва, вчинені 6 жовтня 2022 року в м. Празі (додається), які набирають чинності на тридцятий день з дати отримання останньої дипломатичної ноти, що підтверджує виконання внутрішньодержавних процедур, або з 1 січня наступного року, якщо останню дипломатичну ноту отримано в четвертому кварталі календарного року.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3073-IX

Рішення див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про припинення дії Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про торговельно-судоплавецтво

Верховна Рада України постановляє:

1. Припинити дію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Сирійської Арабської Республіки про торговельно-судоплавецтво, вчиненої 5 червня 2003 року в м. Києві та ратифікованої Законом України від 18 лютого 2004 року № 1503-IV (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 19, ст. 279).

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3074-IX

Угоду див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про припинення дії Угоди між Урядом України та Урядом Сирійської Арабської Республіки про торговельно-економічне і технічне співробітництво

У зв'язку з докорінною зміною обставин Верховна Рада України постановляє:

1. Припинити дію Угоди між Урядом України та Урядом Сирійської Арабської Республіки про торговельно-економічне і технічне співробітництво, вчиненої 21 квітня 2002 року в м. Дамаск та ратифікованої Законом України від 6 лютого 2003 року № 508-IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 16, ст. 119).

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3075-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до частини другої статті 4 Цивільного кодексу України щодо удосконалення процедури внесення змін до цього Кодексу

Верховна Рада України постановляє:

1. Частину другу статті 4 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"Зміни до цього Кодексу можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Цивільного кодексу України".

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3081-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Листа про внесення змін № 4 до Фінансової угоди (Проект будівництва високовольтної повітряної лінії 750 кВ Рівненська АЕС – Київська) між Україною та Європейським інвестиційним банком

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Лист про внесення змін № 4 до Фінансової угоди (Проект будівництва високовольтної повітряної лінії 750 кВ Рівненська АЕС – Київська) між Україною та Європейським інвестиційним банком, учинений 24 серпня 2021 року в м. Люксембурзі та 1 липня 2022 року в м. Києві (додається), який набирає чинності з дати письмового повідомлення Європейським інвестиційним банком про набрання чинності Листом про внесення змін після дати, коли цей Лист про внесення змін буде належним чином підписано всіма сторонами, та дати, коли цей Лист про внесення змін буде належним чином ратифіковано Верховною Радою України.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3086-IX

Лист див. на сайті www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 29 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України

Верховна Рада України постановляє:

1. Статтю 29 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України "Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197; 2020 р., № 3, ст. 24), доповнити частинною другою такого змісту:

"У період дії воєнного стану або відені збройної агресії проти України заочнення у виді дострокового присвоєння чергового військового звання може бути застосовано до військовослужбовців рядового, сержантського, старшинського та молодшого офіцерського складу вразі, але не рідше ніж через шість місяців з дня присвоєння попереднього військового звання".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3088-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 70 Основ законодавства України про охорону здоров'я щодо особливостей створення та роботи військово-лікарських комісій

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до статті 70 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами) такі зміни:

1. Частину другу викласти в такій редакції:

"Військово-лікарська експертиза здійснюється військово-лікарськими комісіями, які створюються при територіальних центрах комплектування та соціальної підтримки, а також при закладах охорони здоров'я Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, за потреби – інших органів або військових формувань сектору безпеки і оборони, визначених частинною другою статті 12 Закону України "Про національну безпеку України".

2. Після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"Військово-лікарські комісії також можуть створюватися при державних та комунальних закладах охорони здоров'я".

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

2

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3079-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України щодо удосконалення питань оформлення документів та лікування військовослужбовців під час дії воєнного стану

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України "Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194 із наступними змінами), такі зміни:

1. Абзац двадцять восьмий частини третьої статті 87 викласти в такій редакції:

"у встановленому порядку складати довідку про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва)".

2. У статті 260:

у частині другій слова "довідку про травму (каліцтво, поранення, контузію)" замінити словами "довідку про обставини травми (поранення, контузія, каліцтва)";

після частини другої доповнити новою частинною такого змісту:

"Довідка про обставини травми (поранення, контузія, каліцтва) складається начальником медичної служби військової частини, як правило, після проведення відповідного розслідування обставин отримання військовослужбовцем травми (поранення, контузія, каліцтва)".

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

частину четверту викласти в такій редакції:

"У разі якщо обстановка не дозволяє надати довідку про обставини травми (поранення, контузія, каліцтва) до направлення військовослужбовця, який одержав травму (поранення, контузію, каліцтво), на лікування поза розташуванням військової частини, така довідка направляється до військового закладу охорони здоров'я або територіального центру комплектування та соціальної підтримки у порядку, встановленому Міністерством оборони України";

2

доповнити частинною п'ятою такого змісту:

"У разі якщо травма (поранення, контузія, каліцтво) військовослужбовця спричинена діями противника, відповідне розслідування обставин отримання військовослужбовцем травми (поранення, контузія, каліцтва) не проводиться. Довідка про обставини травми (поранення, контузія, каліцтва) складається протягом п'яти днів та у такій самій строк направляється до військового закладу охорони здоров'я або територіального центру комплектування та соціальної підтримки у порядку, встановленому Міністерством оборони України".

3. Статтю 262 доповнити частинами другою і третьою такого змісту:

"В особливий період медичні та інші документи направляються у електронному вигляді до військової частини військовим закладом охорони здоров'я або територіальним центром комплектування та соціальної підтримки. У разі неможливості направлення таких документів у електронному вигляді обов'язок по направленню документів у паперовому вигляді покладається на заклад охорони здоров'я або територіальний центр комплектування та соціальної підтримки.

Військовослужбовці, які згідно з висновком військово-лікарської комісії мають право на відпустку для лікування у зв'язку з хворобою або визнані непридатними до військової служби, за власною заявою направляються територіальним центром комплектування та соціальної підтримки за місцем лікування до місця проведення відпустки або для оформлення документів на звільнення".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
2 травня 2023 року
№ 3080-IX